

EENHEID VRAAGT NIETS

Voorwoord

Is de wereld slechts een illusie?

Een van de leukste voorbeelden vind ik, die van die slang.

Je loopt in het donker in het bos en opeens denk je, geloof je, een slang te zien.

Maar... het is helemaal geen slang maar een stuk touw (zie foto).

Zo ziet men de wereld aan als werkelijkheid, als echt.

Maar... de wereld is een illusie, helemaal niet wat je denkt!

Dat wat echt is, ben jezelf. DAT wat *tijdloos* IS.

Winter 2019

Neti Neti

Sanskriet voor: Je bent niet dit, je bent niet dat.

Je bent dus niet wat je waarneemt, noch innerlijk noch uiterlijk.

Dat is een harde noot, merk ik bij velen.

Omdat je niet kunt zeggen wat je wel bent, zeg je wat je niet bent.

Je kunt immers niet JeZelf observeren.

Ja, je kunt gedachten, gevoelens en de fysieke wereld bewust zijn, opmerken.

Je kunt engelen zien, de boekenkast, je verdriet en pijn, je bankrekening, je partner, je gezin, je auto, huis en de maan,... enzovoort.

Je kunt een ervaring van non-dualiteit hebben en daarvan een bepaalde herinnering hebben, je kunt visioenen hebben, je kunt stemmen horen,... et cetera.

Maar nogmaals: alles was je waarneemt, op welk zogenaamd niveau ook, is niet wat je werkelijk bent!

Je kunt natuurlijk wel heel veel houden van je hond of kat, en je betrokken voelen bij hun welzijn.

Je kunt liefde ervaren voor een zonsondergang, voor een prachtig bos,...

Je kunt genieten van een goed glas...

Niets menselijks is ons vreemd, zogezegd.

Je weet dat je bijvoorbeeld niet je auto bent maar je kunt je er wel aan hechten, aan deze auto. Zo erg, dat het je al pijn doet als een vreemde er aankomt!...

Je kunt je een voelen met je kinderen. Je partner. Je beste vriend. Je familie. Maar dat gevoel garandeert helemaal niets!

Je bent Niets maar dat Niets is meer dan het niets dat jij je bedenkt wat het is. Niets is geen theorie. Dat je wel even stiekem doormiddel van je denken zal achterhalen, zodat je gewoon lekker aan alles gehecht kan blijven.

Geniet. Leef. Laat je leven. Geef weerstand, indien nodig. En dergelijke.

Je bent immers spontaan mens of niet: met alle gevolgen vandien. Wie iets stoms doet, zal dat dan merken ook. En als je wijs bent, wil jezelfs niet dat je huisdier iets overkomt. Waarom dan wel dat lichaam van jou?

Je bent zelfs niet je huisdier – dat weet je – maar toch draag je er zorg voor. Zo ben je ook niet je lichaam,...

Als je je ergens aan hecht, zul je overeenkomstig deze hechting beïnvloed worden hier als mens op aarde. Iemand die gehecht is aan zijn land en daarbij ook nog eens predikt nationalist te zijn, moet wel oorlog uitlokken, conflict!...

Niets is in conflict. En dat zijn niet alleen maar woorden.

De mens verlangt ergens naar en is bang ergens voor... Dat alles speelt zich af in de bodymind. JIJ bent niet dat maar DAT. Er is geen reden ergens naar te verlangen of ergens bang voor te zijn. Je bent er al. Alles is OK.

Het Zelf is onthecht aan alles. Het Zelf is volledig.

Alles wordt op een volmaakte manier gezien in JOU.

De wereld kan onmogelijk gelijk zijn aan JOU.

Maar het Zelf kent ook geen verzet. De mens verzet zich vanuit zijn angst of bindt zich vanuit zijn verlangen. En in liefde is er noch verzet of verlangen.

Niets, leeft meer dan wat dan ook.

Je hoeft jezelf niet te veranderen als mens. Je hoeft ook niet de verandering, bloei, als mens tegen te gaan.

Door niets is de bloem zoals ie is: volmaakt en toch kwetsbaar.

En waarin de bloem verschijnt en sterft is DAT.

Spiritualiteit en seks

Of is het net andersom: seks en spiritualiteit?

Wie kijkt er tegenwoordig niet naar porno of heeft er niet eens een keer naar gekeken: stiekem of met elkaar?

India is nogal preuts maar het is wel opvallend dat het boek Tantra, spiritualiteit en seks van Osho, van al zijn boeken, daar het best is verkocht.

Heeft seks met verlichting te maken?

Seks kan op zichzelf al een ervaring van verlichting geven, mits je niet gedwongen wordt.

Over guru's hoor je nog weleens van seksschandalen, nietwaar?

Ik las eens dat de Dalai Lama zei: dat seks een spirituele relatie met de leraar (Lama) ten goede komt. Maar... het in deze tijd niet meer kan! En hij zijn Lama's dat dan ook afraadt!..

Sathya Sai Baba vond dat ie zijn jonge leerlingen mocht inwijden, door hun geslachtsorgaan in te oliën. Maar dat viel niet in goede aarde bij de buitenwacht. Misschien ook niet bij enkele van deze jongemannen!...

Porno kijken kan verslavend werken. En ik denk dat iedere verslaving dient aangepakt te worden. Omdat je geen slaaf van je gewoonten moet zijn.

Jiddu Krishnamurti zei over seks: Je doet het of niet.

En hij deed het blijkbaar ook. Sommige van zijn vrienden kregen daardoor een hartverzakking. En hij werd er niet bepaald populairder

door bij vele van zijn toehoorders!...

Pak geen verslaving aan, met gevoelens van angst, haat en dergelijke. Iedere verslaving vraagt juist om volledige aandacht, liefdevolle aandacht. Zet ieder vooroordeel opzij naar een bepaalde hardnekkige gewoonte. Laat de feiten voor zichzelf spreken.

Het Zelf is nergens aan gehecht. Richt je daarom op het Zelf. En DAT ben jij. Wel in de wereld maar er niet van!

Seks wordt in mijn ogen onderschat of juist overschat in de nodige spirituele kringen.

Heb je een guru nodig?

Ik denk het wel. Anders zou men ook geen spirituele boeken lezen! Geen boeken over verlichting en zelfkennis. Anders zou je genoeg hebben aan je eigen wijsheid, lijkt mij.

Krishna is populair. Osho is populair. Jezus is populair. Mohammed is populair. Boeddha is populair. Krishnamurti is populair. Nisargadatta is populair. Ramana Maharshi is populair. Alexander Smit is populair. Et cetera.

Achteraf weet je wat je zocht. Vooraf niet. Je denkt slechts te weten. Een gerealiseerd leraar kan daarom een belangrijke spiegel zijn, niets meer en niets minder. Iemand die inzicht heeft in de ware natuur, weet dus waar ie het over heeft, nietwaar?

Maar we trekken nog weleens een verkeerde leraar aan. Iemand die helemaal niet echt gerealiseerd is. Misschien iets heeft ervaren, iets heeft gezien. Maar meer gelooft in aanzien, geleerdheid, geld, invloed en dergelijke. Het duurt weleens een tijdje voordat zo'n leraar dan door de mand valt.

Dan geven alle leerlingen in koor zo'n leermeester de schuld: Hij/Zij heeft hen bedrogen!

Je neemt een risico als je gaat voor een leraar. Zulk een risico moet je dan maar slikken, vind ik. Wees sportief. Blijf bovenal gefocust op de Waarheid. Hoeveel risico neemt een mens niet als ie in een auto stapt of in het huwelijksbootje?...

Wat er ook gebeurt, verlies nimmer je liefde voor de Waarheid. God is satguru.

Wees eens goed negatief!

Je kunt niet zeggen wat het is, dus zeg je wat het niet is. 'Neti neti.'
Door alles af te wijzen kom je van zelf uit bij DAT, wat je werkelijk bent.
Je kunt DAT niet gaan observeren als een appel. Want wie observeert dan wat? Want je bent immers DAT.

Bij het denken, splitsen we het denken op in de denker en de gedachten.
Je kunt de denker cultiveren, of dat het net niet het denken zelf is maar dat is een ernstige illusie. Een van de belangrijkste om te doorzien.

DAT ligt namelijk voorbij het denken.

Identificeer je niet met het denken.

We hebben een ego maar zijn niet het ego. De zogenaamde denker is niets anders dan de vergissing dat de denker iets anders is dan het denken.

De wereld en het Zelf

De wereld is niet hetzelfde als het Zelf.

Noem het Zelf God of de Waarheid.

Alles wat we waarnemen kent verandering, is in verandering, beweging.
Dat is materie. Dat is energie. En tijd is er deel van.

Dat wat heilig is, is niet van deze wereld, is tijdloos. JIJ bent dat.

Maar als jij aan jij denkt, denk je aan iets, met naam en vorm. Of denk je aan je beeld van het Zelf.

We vinden onszelf zonder beeld of ervaring niet zo interessant.

Net zoals stilte. We luisteren graag naar muziek en kijken graag teevee.

Je kunt het Zelf ook omschrijven als de grote stilte.

Gaat stilte immers niet aan alles vooraf?

Kunnen we deze stilte vernietigen, veranderen, beïnvloeden?

'Wees stil omdat IK stil ben.' De bodymind is het effect van God die in het water keek en verliefd werd op zijn eigen spiegelbeeld.

De bodymind is niet het Zelf maar kan zichzelf voordoen als het Zelf.

Je kunt een boek lezen over non-dualiteit en denken dat je het begrepen hebt.

Zeggen dat alles een is.

Het ego is de verdichting van alle gedachten die jou in de verkeerde richting wijzen. Ze zeggen van de guru dat die met zijn vinger naar de maan wijst. Nou, het ego wijst met zijn vinger ergens anders naar!...

Is de guru zonder ego? Ik denk het niet maar hij/zij kan het ego in zichzelf en andere mensen herkennen. Dat is het – enorme – verschil.

Da Free John noemde het de verkramping. Je raakt keer op keer

innerlijk verkramp. Je verliest keer op keer het Zelf uit het oog. Tot dat het Zelf direct wordt gezien – volledig – als jezelf.

Het Zelf is wel in de wereld maar niet van de wereld. Je hebt niet zoiets als: Het Zelf en de wereld, omdat in het Zelf geen dualiteit bestaat. In het Zelf is geen verzet aanwezig.

Het ego is onderdeel van de wereld. Kent niet het Zelf. Kan wel denken over het Zelf. En denken dat ie het Zelf is. Als ego ben je niet bewust van God. Het ego leeft immers in zijn eigen schaduw.

De denker en het denken zijn een, een en hetzelfde. Zo is het ego niet anders dan de wereld. De mind en body zijn een.

Toch kan de mind God leren kennen. Zoals er een litteken op je huid kan komen. Als een mens ontwaakt, verandert voorgoed het denken.

We zijn al ontwaakt, het Zelf is er al. Maar zolang het ego verstrikt is in zichzelf, denk je alleen maar God, jeZelf te kennen!

Zeggen dat alles een is, dat alles alles is. Dat dat God is, verlichting, is niet waar. Ja, alles is een voor het ego, in en als deze wereld. Alles is immers energie. Als je God nimmer ontmoet hebt, moet je ook wel zo denken. Dat is immers onwetendheid!...

Je bent niet het brein. Je hebt een brein.

Je hebt geen Zelf maar bent DAT.

Welke weg is de beste?

Onlangs bezocht ik samen met Chandra een gemeente, kerk, in Warmond. Mogelijk met Nederlands bekendste evangelist Jan Zijlstra, als voorganger. Deze man van reeds 80 jaar oud, heeft heel wat wonderbaarlijke genezingen verricht in de naam van Jezus. Mensen die volkomen waren opgegeven door de heren en dames doktoren: ‘Sorry, we kunnen echt niets meer voor u doen!’...

Nu denk je misschien aan wonderen waarin psychologie een belangrijke rol speelt. Dat mensen ziek zijn tussen hun oren. Dat ze helemaal niet echt ziek zijn, fysiek gesproken. Dat gebedsverhoring enkel psychosomatisch ziekten aanpakt!

Kan allemaal zo zijn maar... Hoe verklaar je dan mensen die feitelijk, fysiek, ziek zijn verklaard. Iemand die daadwerkelijk – bijvoorbeeld – blind is aan een oog: dit oog beschadigd is! Ik sprak een jongedame waarvan een oog blind was en een oor doof. Beiden werden plotseling geheel genezen tijdens zo’n gebedsdienst. Het ziekenhuis in Groningen kon het niet verklaren!... En een onderzoek naar haar volledige genezing werd ingesteld. Ja, deze wonderen worden ‘scheppende wonderen’

genoemd, omdat er echt een daadwerkelijke (organische) verandering te zien is. Ik heb meer mensen over zulke wonderen, volledige genezingen, gesproken! Vanzelfsprekend bereiken zulke wonderen de media en directe omgeving, en het wil dan ook zo zijn dat plaatselijk waar iemand genezen is, een dorp uitloopt naar een volgende gebedsdienst aldaar!... Veel mensen komen dan tot bekering: laten God toe tot hun Hart. Toen Yeshua sprak over zijn eenheid met God, begreep niet iedereen hem. Maar doormiddel van zijn wonderen, openden men toch zijn hart. In India worden zulke meesters – die wonderen verrichten – onder de lagere goden gerekend. Omdat naar zeggen het minder intelligente mensen aantrekt.

Bhakti yoga is de weg van toewijding. Dat je door devotie een wordt met God.

Jnana yoga is de weg van kennis. Dat je door inzicht een wordt met God. Bij mij staat eenheid centraal en niet de zogenaamde weg.

Je hebt bijdehante boeddhisten die zichzelf op de borst slaan, omdat ze helemaal niet geloven in God. Is hun weg dan beter?...

Iedere weg is in mijn ogen shit, omdat het het element tijd vertegenwoordigt. Mensen praten altijd over wat niet is maar wel zal komen! Dat ze van A naar B bewegen.

Mensen vergelijken dan hun weg met die van iemand anders en geloven dat hun weg de beste is.

God of de Waarheid is belangrijk en niet dat je jezelf christen, advaitist, boeddhist, moslim, hindoe of wat dan ook noemt.

Jiddu Krishnamurti sprak over de liefde voor de Waarheid.

Waar zit onze passie?

Mensen hechten zich graag aan van alles. En omdat je je niet kunt hechten aan de Waarheid, hechten mensen zich aan hun beeld daarvan en aanbidden dat. Sommige mensen noemen zulk beeld ook wel concept(en) of zelfbeeld.

K zei dat de Waarheid een land zonder paden is.

Yeshua zei, wie mij heeft gezien heeft God gezien.

Uit beiden spreekt directheid.

Net als uit: Tat swam asi (Dat ben jij).

Ik zeg: Eenheid vraagt niets.

Als mens gaan we allen onze weg, hier en nu. Denken we na over onze gezondheid en verlichting (gelukkig zijn). Wie wil er niet gelukkig zijn? Hier in het Westen dragen we vooral het kruis bewust of onbewust op onze schouders mee.

Ook de kerk biedt op haar manier verlichting aan. Ja, zelfs wonderen.

Als mens ben ik hier geboren en daarom meer gevoelig voor zijn boodschap, die van Yeshua. Maar buiten Israel heb ik ook India bezocht. Buiten de Bijbel heb ik ook Oosterse geschriften uitvoerig bestudeerd. En dergelijke!...

Ondanks mijn liefde voor Yeshua, weiger ik me aan het verhaal te hechten.

Zeg nu niet, dat Yeshua (Jezus) een verzonnen persoon is: want de meeste onderzoekers zeggen dat hij bestaan heeft.

Wat is non-dualiteit?

Nu ga ik hier niet tegen jouw inzicht in, zelfs niet tegen je geloof. Blijf gerust lekker bij jezelf, in je comfortzone. Als er iemand is die onze grote leermeester is, dan is het wel het leven zelf, nietwaar? Als we iets echt niet goed zien, dan lopen we zelf vroeger of later lekker tegen een muur aan. Het leven geeft ons alle ruimte om te leren. Een leermeester met eindeloos geduld, zogezegd!

Nu schrijf ik hier gewoon mijn ding. Nogmaals wees er gerust totaal mee oneens.

Als je je nergens aan hecht (noch innerlijk noch uiterlijk), kan je ook met niets in conflict zijn. God – ons ware natuur – is vrij in zichzelf en als zichzelf. God is wel in de wereld maar niet van de wereld.

Ben je gehecht aan je geld, dan zul jij je aangevallen voelen als iemand jou wil beroven, oplichten en dergelijke. Is geld gewoon wat het is voor jou, ken je alle voor en nadelen ervan, dan zul jij je niet aangevallen voelen.

Ben jij je geloof, hecht je je aan je geloof. Dan word je link als iemand jouw geloof aanvalt.

Zo zijn mensen overal aan gehecht. Geld, land, godsdienst, gezin, eten van vlees, roken, alcohol, et cetera, et cetera. Ook kun je hechten aan innerlijke ervaringen.

Alleen als je niets bent, kan er sprake zijn van liefde in de plaats van gehecht zijn.

Liefde voor je land is iets anders dan gehecht zijn aan je land. Je kinderen liefhebben lijkt me niet hetzelfde als gehecht zijn aan je kinderen.

Als je niet je ervaring bent, als je niet de wereld bent, als je niets bent, kun je oog blijven hebben voor alles. Daarom wordt God ook weleens afgebeeld als oog.

Als het regent, wie wordt er dan nat?

Je bent Niets

Maar die harde noot, is moeilijk te kraken! Of moet ik zeggen: te pruimen?

Wie wil er nu niets zijn in deze wereld? waarin bijna alles schreeuwt om aandacht.

Mensen die in het geheel bijna niet worden op gemerkt, begaan weleens de meest verschrikkelijke dingen om maar op te vallen. Je ziet dat alles terug in de kranten dan. Dan zijn ze wel bekend, gekend, door iedereen. Er is een bekende koan: 'Als een boom in een bos omvalt en er is niemand in de buurt om het te horen, maakt het dan geluid?'

Wat maakt dat nou uit, zal dat de boom weerhouden om te vallen?

Alles in de natuur is echt, omdat het gewoon zijn ding doet.

Aan leraren wordt er weleens gevraagd, als er nou niemand geïnteresseerd is, wat dan? Het antwoord is dan vaak: Zwijgt een vogel als er niemand in de buurt is, die luistert?

Er zijn mensen die enkel zingen onder de douche. Zijn dat mensen die enkel vals zingen? Alleen als je niets bent, kun je alles zijn. Kun je alles in vrijheid gewaar zijn. Maar je bent niet wat je waarneemt. In werkelijkheid ben je Niets. Wel in de wereld maar niet van de wereld. Als je je hecht ergens aan: innerlijk of uiterlijk. Onderwerp je je aan de wereld.

Ons ware natuur vraagt om zelfkennis. Anders is het zoiets als miljonair zijn maar het niet weten.

We zijn allemaal parels maar de shit erop, de modder,... kan jou het idee geven dat JIJ van geen enkel waarde bent. Op die manier loop je dan je ware natuur mis. Ja, je bent de Zoon van God. En de Zoon is gelijk zijn Vader.

Toen Yeshua radicaal begon te spreken over de non-dualiteit met God, kregen de Joodse gezaghebbers de kriebels. Nee, alleen God is God! God heeft geen gezin, geen kinderen! Maar Yeshua durfde te blijven preken: Wie mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.

We kennen de rest van het verhaal... De machthebbers rekende – helaas – met hem af!...

Ik ben niet Yeshua. Of Krishnamurti. Of Nisargadatta. Of Alexander Smit. Of Boeddha. Of Ramana Maharshi. Of Poonjaji. Of...

Je bent altijd jeZelf. De naam en vorm doen er niet aan toe of toch wel? Aan jou dat werkelijk te ontdekken! Zelfkennis is immers nimmer tweedehands.

De weg die we zijn

Je kunt niet om jezelf heen. Je kunt niet beweren dat je er niet bent. Geloven dat alles slechts een droom is, is in mijn ogen prima! Want dan ben jij geen droom!

Jij bent altijd belangrijker dan welke fijne droom of nachtmerrie ook. Hecht je nergens aan en dat is ook onze ware natuur, dat we niet gehecht zijn ergens aan.

Waarom zeg ik dan, dat je je nergens aan moet hechten?

Het is zoiets als: zoek niet naar die bril, want die zit al op je neus!

Dat je nu wel of niet zoekt, die bril zit daar. Alleen in ons hoofd zijn we verward. Van die verwarring kan je als mens (lees dan ook 'mens') behoorlijk last hebben. Als buitenstaander kun je dat vreemde gedrag goed waarnemen: je ziet iemand met een bril op, zoeken naar een bril. Goed... niets menselijks is mij vreemd!...

MAAR...

Iedere poging om er te zijn is gedoemd te mislukken. Omdat een poging samen zal gaan met een bepaald resultaat. En wat komt zal ook weer gaan, lijkt mij. Dus je gaat dan nog beter je best doen om er te zijn. Het lijkt dan op achter je eigen staart aan lopen.

GOED...

Menselijk gesproken denken we van alles wel of juist niet te moeten doen.

Het filmdoek blijft echter onaangeroerd onder al die actiefilms of zogenaamde natuurfilms. Je hoofd zal zeer zeker het voordeel ervaren of het nadeel, ergens van. Maar geloof mij... als het je echt allemaal niets meer uitmaakt, zal ook je hoofd beter gaan functioneren.

Bij een keuze: kies je eigenlijk tussen twee kwade het beste.

Bij keuzeloos gewaarzijn: bepaalt de keuze zichzelf. ^[1]_{SEP} Wat maakt jou die wereld nou uit, met al zijn oorlogen, ziekten en verderf? Wat probeer je te redden of te veranderen? Vanuit de wereld kun je weinig goeds doen, lijkt mij. Wie denkt vanuit gehecht zijn goed te kunnen doen, weet niet wie hij werkelijk is.

‘Wie ben ik?’

De grote levensvraag!

Het denken kan deze vraag niet beantwoorden – al kun je met het denken heel ver komen. Maar je blijft aan de buitenkant zitten! Ook spirituele trucjes zijn leuk maar geven geen Antwoord. Want het ultieme antwoord, ben jezelf, in alle eenvoud, hier en nu. Zonder daarbij op je horloge te kijken!

Verlicht of niet?

Pijnlijke vraag...

Hoeveel beweren niet van zichzelf er te zijn en vallen dan toch door de mand? zagezegd.

Maar... je bent er al!

Laat dat beeld maar van jezelf vallen!

Ja, je mag er zijn.

Zeggen dat je wel of niet verlicht bent, is ergens volslagen kinderachtig. Net of dat je zegt: ‘Ja, God houdt van me.’ ... ‘Nee, God houdt niet van me.’

Geloof mij: God houdt altijd van je!

In liefde namelijk is er geen dualiteit, afgescheidenheid.

Deze liefde kan je realiseren. Dan ben je gelijk aan God. Maar ook als je deze liefde niet bewust bent, is zij er wel.

Poonjaji zei over verlichting het volgende:

Ik Ben verlicht. ... Ik Ben niet verlicht. Bij beiden is er sprake van IK BEN.

Nietsdoen

Je hebt een baan en toch doe je niets. Je hebt een gezin en toch doe je niets. Je sport en toch doe je niets. ... Omdat je er niet mee geïdentificeerd bent.

Kan dat dan?

Dat kan omdat ons ware natuur leegte is. Dat we niemand zijn.

Geen leegte van een doodkist. Geen leegte van rot fruit. Maar de leegte van een groot meer, dat in eenzaamheid ligt in maneschijn.

Als je leeg bent ben je geen ongevoelig persoon. Maar je bent wel in de wereld maar niet van de wereld. Zoals ze zeggen dat goud niet van deze aarde is maar sterrenstof.

Wij zijn gelijk aan God, ja God zelf.

En als God hoef je niets te doen. Jouw aanwezigheid is voldoende. Het feit dat je hier en nu bent.

Maar als je geïdentificeerd bent met de wereld, ben je onderworpen aan al haar acties. ^[L]_[SEP]Er is geen weg dan jijzelf. Dan het feit dat je bent; 'Ik Ben'.

Alles wat we waarnemen is zoals het is. Een scheet is een scheet en een lach van een kind een lach. Een ongeluk een ongeluk en lekker eten lekker eten. Menselijk gesproken is daar helemaal niets mis mee. Mijn advies is dan ook: Kijk uit met oversteken.

Maar verder kunnen en hoeven we ook niets te doen.

Zoals de wijze man uit Nazareth al zei: Maak je geen zorgen over de dag van morgen. Maak je geen zorgen over wat je dan zult dragen en zult eten. Jouw zorgen kunnen nog geen haar die wit is zwart maken.

Toch was deze man zeer behulpzaam. Hij sprak over een grote liefde voor onze naasten.

Hij zei dat, wanneer je hem zag, God zag! Maar mensen die hem kenden als mens, geboren uit ouders, veroordeelden hem om wat hij beweerde!

Hij zei ook hecht je nergens aan: Want wie zijn leven probeert te behouden, zal het verliezen.

Tegen iemand die hem wilde volgen maar toch eerst nog naar een belangrijke begrafenis wilde, zei hij: 'Laat de doden de doden begraven!' Niets is belangrijker dan God. En jij bent op geen enkele manier afgescheiden van hem. Slechts in en door ons hoofd, bestaat er zoiets als afgescheidenheid en de ervaring van ontmoeting.

In God bestaat geen dualiteit, geen actie, geen tijd.

Omarm dus je ware natuur en daar hoef je helemaal niets voor te doen.

Zen, zin en onzin?

Zen staat voor meditatie en het dagelijks leven.

Ooit kreeg een leerling van een zenmeester een draai om zijn oren omdat ie zeurde over zijn werk: dat ie zijn werk niet leuk, interessant genoeg vond. Bij zen gaat het namelijk om dat je leeft met aandacht. Dat je met aandacht handelt. Dus, op die manier staat niet je werk centraal, dat het leuk is of niet.

Bij zen gaat het niet om geloof. Maar om aandacht voor het moment, dat we leven noemen.

Met aandacht bijvoorbeeld de afwas doen.

Een hele bekende zen-uitspraak is dan ook: 'Het buitengewone, ligt in het gewone.'

Bij zen is ook alles leeg. De volheid ligt bij jou: leef je met aandacht? Zie je bijvoorbeeld de schoonheid van een blad in de wind? ... Hoor je wel bewust de insecten in je tuin? ... Horen jouw oren nog wel het gelach van kinderen? ...

Doe je je werk op de automaat of bewust, met aandacht?

Toch... twijfel ik hier ook aan, aan zen.

Omdat je in mijn ogen er al bent. Natuurlijk lijkt het me slim om, bijvoorbeeld, met aandacht in het verkeer te zitten. Of er te zijn voor je kinderen.

Maar jezelf opsluiten in het concept van 'aandacht'? ... Uren zitten en kijken naar jezelf? ...

Ik ben niemand. Kunstjes kunnen tijdelijk leuk zijn maar als levensweg??

Doe ik altijd met alle aandacht de afwas? Wil ik dat wel? Moet ik iets bereiken dan? Of mag ik er gewoon zijn? Kan ik nu vrij zijn?

Zoeken

Zoek en je zult vinden?

Ja, alles wat met het waarnemen te maken heeft.

Misschien zoek je naar een baan of bepaalde kennis ergens van!... Of wil je weten dat er leven na de dood is.

Maar... waarin vindt dat zoeken plaats?

Het filmdoek is natuurlijk niet interessant als je naar een film wilt kijken. Je zegt niet tegen je vriend: 'Goh, laten we een groot scherm gaan kijken.'

Wie vindt de vraag interessanter dan het antwoord?

Wie vindt de weg belangrijker dan het doel?

Maar JIJ bent er AL.

Maar daar kun je je niet aan hechten. Je kunt je niet hechten aan iets dat je niet kunt observeren, nietwaar?

JIJ bent reeds al vrij maar het denken kan zeggen van niet.

Hecht je nergens aan, is mijn advies. Want dat betreft altijd hetgeen wat waarneembaar is. Maar dat onthechten gaat vanzelf als er sprake is van inzicht. Je hoeft er geen klooster voor in te gaan. Zelfkennis bevestigt dat wat is. DAT wat je werkelijk bent.

Er bestaat geen school voor zelfkennis dan het leven zelf, daar waar jij bent. En waar jij bent, is geen bepaalde plaats.

Toen aan Yeshua werd gevraagd wanneer het Koninkrijk van God zou komen en waar, antwoordde hij met: Het is er al, het is onder ons maar niemand ziet het. ... En hij zei: Geloof er niet in, als mensen zullen

zeggen, het is daar.

Van het Koninkrijk van God kun je natuurlijk een voorstelling maken in je hoofd maar is dat het waarachtige Koninkrijk? Het is daar waar jij bent. En er is al sprake van gewaarzijn. Maar het kan zijn dat je liever iets zoekt en vindt.

Wat je vindt kan je verliezen maar wat je bent niet.

Ze zeggen dat een goeroe met zijn vinger naar de maan wijst. Valt er dan toch weer iets te vinden?... Misschien moet je wel eerst van alles vinden en ervaren: omdat dat toch in je hoofd zit! Misschien behoor je eerst geheel je denken bewust te worden, in ieder opzicht. Misschien behoor je eerst de partner van je dromen te ontmoeten! Misschien moet je eerst de hemel hebben gezien!

....

Het Getuigebewustzijn

Het getuigebewustzijn vertegenwoordigt niemand, want er is niemand. Zoals een spiegel alles weerkaatst zonder iemand daarbij te zijn.

De mens is wel iemand, naam en vorm.

Maar wat we werkelijke zijn, is Niets.

De mens is beslist niet gevoelloos, heeft beslist behoeften, en dergelijke! De mens volgt zijn eigen staart, zoals een hond kan doen. De mens kan in de illusie verkeren dat er iemand in hem is.

Maar bewustzijn zelf is niemand. Bewustzijn is oneindig maar als we geïdentificeerd zijn met het lichaam is ons bewustzijn beperkt.

Als de kruik denkt dat de ruimte in de kruik zijn ruimte is. En denkt dat deze ruimte afgescheiden is van de ruimte buiten de kruik. En denkt dat de ruimte kleiner of groter is, dan de ruimte in andere kruiken, is er sprake van identificatie. Want!... het feit wil: als de kruik breekt is er nimmer sprake geweest van een eigen ruimte. Er is in werkelijkheid maar een onverdeelde ruimte. Door niets en niemand te bezitten!

Menselijk gesproken kunnen we van mijn bewustzijn spreken, vanwege de herinnering aan eigen naam en vorm. Maar in werkelijkheid weerkaatst de spiegel alles wat is.

Het getuigebewustzijn is geen beperkt bewustzijn. Ook niet iemands bezit.

God is universeel en oneindig groter dan de schepping.

God is niet iets wat we kunnen bezitten maar wel zijn.

De mens denkt altijd in termen van bezit en geen bezit.

We hebben geen bewustzijn maar zijn bewustzijn.

Uitgelezen?

Ik zeg niet dat het verkeerd is om spirituele boeken te lezen als: de Bhagavad Gita, Een cursus in wonderen, het Nieuwe Testament, de Koran,... et cetera! Maar... men kan er niet meer zonder!...
Het geestelijk voer lijkt niet meer direct tot ons te komen.
Net zoals sommige onder ons drugs gebruiken om ervaringen te hebben.
Wanneer stopt dat alles en leert men zonder kruk staan?
Osho stopte met lezen na zo'n 150.000 boeken te hebben gelezen. Deze man kon blijkbaar echt heel snel lezen!...
Jiddu Krishnamurti las enkel thrillers.
Boeddha verliet zijn rijke bestaan als prins en las daarna mogelijk niets meer. Terwijl boeddhisten over de hele wereld wel grondig studeren.
Jezus las in de synagoge uit de Joodse rollen. Dat was alles, zover we weten.

De Laatste Illusie

Ben je niet zelf maar mogelijk wel al je denkbeelden over jezelf. Zoals we ook denkbeelden hebben over de wereld om ons heen.
De wereld om ons heen verandert steeds.
Kijk je naar jezelf, het zogenaamde subject, dan openbaart alles juist zich daarin.
Je leven kan als een nachtmerrie zijn, innerlijk en uiterlijk. Maar ook net andersom: fijn en rijk. Toch blijft in alles beweging, verandering zitten, nietwaar?
Nu blijkt het subject het ware te zijn en tevens ondeelbaar. Daarentegen bestaan er oneindig veel ego's met diverse namen en vormen: 'Nathan', 'Jan', 'Klaas', 'Truus',... Zonder ego kun je je hier niet manifesteren op Facebook of waar dan ook!
Er zijn mensen die denken het ego te zijn, iemand te zijn. Ze denken dus hun droom te zijn, de(ze) wereld!
Alleen God weet, beseft, dat hij niet de wereld is. Hij is wel in de wereld maar niet van de wereld. Als jij God realiseert als jezelf, dan moet de wereld wel van je afvallen, zoals een hond natte druppels van zijn pels afschudt.
Iedere waarneming, innerlijk en uiterlijk, is slechts een illusie = dat wat jij in werkelijkheid niet bent.
Maar dit is geen theorie. Als theorie kun je dan hard en onverschillig worden. Als waarheid blijf je ook zacht als boter. Zoals een avocado van buiten zacht is maar van binnen hard, in de kern.

Het is een padloos pad. Dat betekent dat je er geen moeite voor hoeft te doen, enkel 'neti neti': het volledig beseft dat je niet dat of dat of dat of... bent.

Als theorie creëer je mogelijk een nog grotere nachtmerrie van je leven! Niemand wil in een nachtmerrie zitten, lijkt me!...

Vergeet de theorie: dat alles een illusie is.

Bewandel het pad ervan!

Ego's

In de droom kom je allemaal ego's tegen. Niet 1 maar oneindig velen. Maar... er is enkel 1 God, enkel DAT.

Hier op Facebook praten ego's met elkaar. Maak je dus geen illusie dat hier geen ego aan het woord is.

Maar het ego is betrapt! Betrapt door zijn eigen beperkingen!

Mijn leven is slechts een droom.

Is liefde de realiteit?

Liefde als ervaring is slechts een illusie, een droom. Iets dat komt en gaat. Liefde als idee ook, omdat je ideeën kunt vergeten.

Liefde ben jij en daar kun je nimmer omheen.

DAT wat je werkelijk bent

Hoe mooi of lelijk je leven ook moge zijn, het is slechts een droom. Het enige onderscheid is dat de een een nachtmerrie heeft en de andere niet. De mens wil gelukkig zijn maar creëert toch zijn eigen nachtmerrie's. Of het lukt hem toch een fijne slaap te hebben. Ook IK (de persoon, ego: in dit geval) droom en maak daarom mijn onderscheid daarin. Dat is een gegeven: dat sommigen (de) realiteit noemen!

Het zogenaamde subject, 'jij', is JUIST de HOOGSTE

WERKELIJKHEID. Niet zijn droom maar waarin de droom zich manifesteert. Wat niet komt en gaat.

Nu ga je daar mogelijk over nadenken, 'wat niet komt en gaat'. Dat veroorzaakt slechts een nieuwe droom.

JIJ bent DAT, en dat is alles.

Jij bent niet de kruik maar de ruimte in die kruik maar in werkelijkheid is er helemaal geen ruimte in die kruik. De kruik kan helemaal niet de ruimte bevatten. Anders zou met het breken van die kruik de ruimte verdwijnen. Juist als de kruik breekt (lees: als de droom eindigt)

openbaart zich de oneindige ruimte. DAT wat je werkelijk bent. Maar we zijn geïdentificeerd met de kruik en met die ruimte in onszelf en noemen dat God. Er is helemaal geen ruimte in onszelf: die illusie komt door de kruik. De ruimte buiten is niet anders dan de ruimte in onszelf en deze zijn niet-twee!

Spreek niet over die kruik en ruimte maar besef dat er slechts oneindige ruimte is.

De kruik droomt van zijn ruimte. Als de kruik breekt BEN jij daar! De absolute oneindigheid.

Welkom in Satsang!

Je komt dan een zaal binnen of een privéwoning en gaat ergens zitten. In het middelpunt zit een dame of heer. Iemand die zegt, gerealiseerd te zijn.

Er is ruimte voor stilte en dialoog. De Waarheid staat centraal, want 'satsang' betekent immers een samenkomst in Waarheid.

De Waarheid zit daar in gestalte van een mens. Een zogenaamde guru of leraar.

Soms wordt hier misbruik van gemaakt. Misbruik van de goedgelovigheid van de bezoekers. Geld, seks en macht zijn en blijven gevoelige zaken, nietwaar?

Maar laat staan, dat iemand echt gerealiseerd is. Echt een spreker van Waarheid, zoals Jiddu Krishnamurti (1895 – 1986) zelfs zichzelf noemde, al had ie niets met volgelingen en aanbidding!

Nu zit jij daar aan de voeten van een gerealiseerde, welk voordeel schept dat voor jou, als zoeker?

Als we ons niet hechten aan een leraar en de leraar niet uit is op jouw geld, lichaam en toewijding dan... alleen dan... kan er sprake zijn van een ontmoeting in Waarheid, lijkt me! Anders is het een ontmoeting in alles behalve – in – DAT.

Ja, de Waarheid maakt ons vrij.

Waarheid, dat geen kennis is uit een boekje.

De leraar is als een spiegel. Waarin je al je sterke- en zwakke punten mag zien, zonder enig oordeel. Want het oordeel houdt ons gevangen in deze wereld.

'Vrijheid gaat aan vrijheid vooraf,' zoals Krishnamurti zo mooi formuleerde.

Satsang biedt je uitzicht op Waarheid mocht je deze nog niet gerealiseerd hebben.

En deze realisatie vraagt geen enkele inspanning, omdat je al gerealiseerd bent. Je zoekt als (be)zoeker naar jezelf, terwijl je er al bent. En daar herinnert de(ze) leraar je aan, in liefde naar ik hoop!

Eenheid vraagt niets.

www.WelkominSatsang.nl

www.WelkominSatsang.nl